

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Op den Feestdagh des Hemelvaerts, vande ouergeuinge des wils, ende
vande vrucht der gener die desen Feestdagh deuoterlijck vieren. Dat
XXXVII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

inde inbilitatie waer dooz ghy opgheclommen
zijt/soo groete ick v/ende loue ick v. Ende het
scheen dat elck veersken den Heere geschoncken
werdt inde ghebaente van een wonderlyc soet-
lypdende musieck-instrument dat den Heere
loofde / verheughde / ende booz hem speelde/
gelijk ghebeurt met de Camerspeelders inde
maeltijden van groote Edel-lieden. Ende de
Heere gaf te kennen dat het hem seer aenghe-
naem was. Sy heeft ooc verstaē dat de veers-
kens diese met deuote aendachtigheyt ghelesen
hadde gauen booz den Heere een t'samen-soet-
lypdende ghesanck. Maer diese sonder aen-
dachtigheyt gelesen hadde dat die droeuer ende
stilder gheluydt gauen.

Op den Feestdagh des Hemelvaerts, vande ouer-
geuinge des wils, ende vande vrucht der gene-
die desen Feestdagh deuotelijck vieren,

DAT XXXVII. CAPITTEL.

Op den hooghen ende ghenoechlijcken feest-
dagh des Hemelvaerts / soose sinorges met
alle haer aendachtigheyt arbeydde/om den
Heere inde ure van syn Hemelvaert / te weten/
op de middagh opt soetste soude feest bewijfen/
soo heeft de Heere gheseyt : alle de vriendelijck-
heyt die ghy my wilt bewijfen ter uren van
mijn hooghe Hemelvaert / bewijst my die mi-
Want mijn vrolijcste blyschappē des Hemel-
vaerts die worden in my daer dooz vernient.
Dat ic tot v sal comen dooz het leuentmakēde
Sacrament des antaets. Waer op sy: O mijn
eenigh lief leert my doch hoe dat ick v een lof-
felijcke processie soude moghen doen tot eerbie-
dinge vā die boornaemste processie/ waer dooz
ghy

ghy om te gaen na ulwen Vader v Discipelen
 wtgheleydt hebt na Bethanien. De Heere heeft
 gheantwoordt: Nademael dat Bethanien be-
 dydt het hups des gehoozsaemhepts/die gaet
 my de behaeghlyckste Processie / ende oock de
 loffelijckste/ die my leydt tot sijn binnenste die
 my sinen wille volcomentlyck offert / midts
 neerstelijck ouerleggende die dinghen/waer in
 dat hy meest sinen eyghen wille bouen den
 mynen ghevolght heeft. Daer ouer droef zijn
 de gelijk dat behoort / boortae booz hem ne-
 mende in alles te ondersoecken mijn begeerte
 om mynen wille te boldoen. Ende als haer ge-
 brocht werdt het Lichaem des Heeren om te
 communiceren / soo heeft de Heere tot haer
 gheseyt: Siet ick come nu tot v mijn Bruidt/
 niet om v adietu te seggē/ia maer om v met my
 op te nemen en te hertoonen aen Godt mynen
 Vader. Met welcke woorden sy verstaen heeft
 dat de Heere comende tot de siele door het H.
 Sacrament van sijn Lichaem ende Bloedt/
 tot hem intrect haer begeerte en goeden wille/
 waer door sy / als een was dat op eenen segel
 ghedruckt wordt / het beeldt van dien ontfan-
 gende / oock soo ontfangende de ghelijckenisse
 vande siele in hem die verdoont aen Godt den
 Vader/ende hem daer mede versoenende/ver-
 cruyght booz haer de weldaden der gratie. Daer
 na heeftse den Heere hare gebedekens geoffert/
 ende ooc die van d'andere persoonen/ diese tot
 den Sone Godts gestiert hadden als verschey-
 den circaet ouer sijn wonden ende heylighe lit-
 maten/om dat hy daer mede soude blinckē ter
 glorie van sijn ouertwinnende Hemelbaert.
 Doen heeft hem de Heere veropēbaert als met
 alle dese dinghen oyt bequamelijckste verciert
 staende

Van ouer
 gheuen
 sijns eygē
 vville.

staende inde regentwoordicheyt van Godt den
 Vader. Maer Godt den hemelschen Vader
 scheen dooz syn almoghende cracht des Godts
 hepts tot hem in te trecken alle dat circaet van
 synen eenigen Sone/dat hem dooz den goeden
 wille vā syn wtuercozen geoffert was/ en daer
 van so sont hy reuen wonderlijcken luster tot
 de stoelen der glozien die gereet gemaect warē
 vander eewicheyt booz die de kroon. ghebeden
 hadden geoffert: om datse (soo wanneer sy sul-
 len comen van het ballinschap tot het rijck)
 grootadelijck daer dooz souden gloziens ghe-
 maecht worden.

Ter Honen tijdt / soose haer becommerde
 met den Heere als die op die ure met glozte sou-
 de na de hemelen climmen/ soo heeft de Heere
 hem wederom beropenbaert/schoon bouen de
 kinderen der menschen / aenhebbende eenen
 groenen rock/ende eenen roodē mantel. Ende
 daer werdt te kennen ghegeuen dooz den groe-
 nen rock de groenicheydt van alle denghden/
 waer van de meeste volmaetheydt gheslozeert
 heeft inde menscheyt Christi. Dooz den roodē
 mantel werdt te kennen ghegeuen de sterckste
 liefde/die den Heere inghegeuen hadde/ dat hy
 soo onmenschelijcke dingē booz ons soude ver-
 dzagen: al oft hy geen recht en hadde ghehad
 tot het rijck/anders/dan alleenlyck her ghene
 hy dooz verduldicheyt des lydens vercreghen
 hadde. Soo dan den Coninc der glozien/ende
 de Heere der crachten gheleedt zynde met dese
 cleederen int gheselschap van ontallijcke me-
 nichte der Engelen is gecomen dooz dē Choor/
 ende elck persoone vande vergaderinghe die
 op dien dagh de Communie ontfangen hadde
 soetelijck met sijn rechter arm omhelsende/
 heeft

heeft hy aen den mondt van elc van hen lieden
 ghegeuen een al te soete kufken met dese woord
 den: Siet ick ben met v lieden tot het eynde des Math. 28.
 werelts toe. Hy scheen oock aen sommige van Math. 20.
 hen lieden eenen goutwen rinck te gheuen met
 eenen costelijcken steen verciert/ segghende: Ick
 en sal v gheen weesen laten, ick sal tot v comen.
 Het welck sy siende / ende haer seer verwonde-
 rende/ heeft tot den Heere gesept: Wat hebben
 alderliefften Godt dese meer verdiest als v'an
 dere/ om dat ghy hen den trou- rinck ghegeuen
 hebt tot een teekē van een sonderlinge vrient-
 schap. De Heere heeft gheantwoordt: Dese
 hebben ter wijlen sy aten deuote gedachtenisse
 ghehadt van die melweerdicheyt/ waer dooz so
 ick ten Hemel soude gaen/ at ende dzonck met
 mijn Discipelen: Waerom soo veel brethens
 als yemandt van hen ter ghedachtenisse van
 dat veersien ghegeten heeft/ te weten: Goeder Goede
 tierenste Heere de cracht van v Goddelijcke oeffenin-
 liefde die moet ny met v een lichaem maken/ ge allen
 met soo veel crachten is den steen vanden rine
 begaest. Maer soomen sanck de Antiph. Ele-
 uatis manibus, de Heere opgeheneu zijnde dooz
 sijn Goddelijcke cracht/ hem ghelischappende
 de menichte der Enghelen die hem eertwerde-
 lijk dienden/ als in de locht van bouen heeft
 hy die vant Convent dooz het tecken des
 Cruys ghebenedygd / segghende: Ick gheue v
 mijnen peys, ic laet v mijnen vrede. Waer dooz
 sy verstaen heeft dat de Heere dooz die benedic-
 tie soo crachtelijck inde hertē van die met son-
 derlinghe deuotie sijn Hemelhaert gebiert heb-
 ben/ sijnen Goddelijcken peys ghestort hadde/
 datse boozts aen noyt meer met sulcken be-
 soertfelen souden betweeght worden / oft daer
 soude

sonde altydt noch in hun herten bliuen het
teecken des peys/ghelijck een ghenster verbor-
ghen lept onder de aschert.

Bereydinghe om den H. Gheest te
ontfanghen.

DAT XXXVIII. CAPITTEL.

Als nu was aenstaende den hoogen feest-
dagh van Sinter/ ende des Sondaeghs te
vozen soose soude ten H. Sacramente gaen/bat
datse om te ontfangen den H. Gheest met dese
vier deughden/te weten:supuerheyt des herte/
oetmoedicheyt/getrusticheyt/ende eendzachtic-
heyt / weerdelijck vanden Heere soude bereyde
worden. Ter wijlen sy bat om supuerheyt des
herten/ soo heeftse verstaen dat haer herte ter-
stondt met een sneeuwitticheyt blanc gemaect
werdt. Soose bat hoor de deught des oetmoe-
dicheyts / soo scheen de Heere als in haer herte
gereet te maken eenen acker om sijn gauen te
ontfangen/maer soose bat om getrusticheyt oft
stiltte/soo scheen de Heere haer herte te ontcin-
gelen als met eenen gouden rinck teghen alle
bebechtingen der vyanden. Doen seyde tot de
Heere: o Heere ic vreesse dat ic dat beschutsel des
getrusticheyts al te haest sal breeken: Want als
ick yet sien dat v tegen is/ so en can ic niet lijde
oft ic moet met geweld daer tegen gaen. Waer
op de Heere:dooz sulcken beroerte en wordt het
goet vande ruste gheenslins belet / maer het
wordt als niet verschepde tralikens daer dooz
wonderlyc verciert / waer dooz het onwilsus-
selisc vier vanden H. Gheest de siele sterckelijck
dooz de toegeestinge vercoelt. Hier na soose bat
dooz de eendzachticheyt/ de Heere heeft met die
deught als met een deescl alle de andere gauen

de